

OFS „Blagovijest“, Split – Trstenik: Misa za izravne i neizravne žrtve pandemije COVID-19, te za stradalnike potresa na području Petrinje

Mjesno bratstvo Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) „Blagovijest“, Split – Trstenik, pridržavajući se svih epidemioloških mjera koje su na snazi, održalo je u ponedjeljak 18. siječnja 2021. u 19 sati misu za izravne i neizravne žrtve pandemije COVID-19, te za stradalnike potresa na području Petrinje, u crkvi Presvetoga Otkupitelja u Splitu na Trsteniku.

Za pripremu mise na tu nakanu članovi OFS-a „Blagovijest“ elektronskim putem su pripremili temu „Kultura skrbi“. Vijeće OFS-a „Blagovijest“ je na svojoj sjednici održanoj u petak, 8. siječnja 2021. iz Papine Poruke „Kultura skrbi kao put mira“ za 54. Svjetski dan mira, načinilo izbor i predložilo za pripremu slavlja svete mise teme: Skrb u Isusovoj službi; Kultura skrbi u životu Isusovih sljedbenika; Načela socijalnog nauka Crkve kao temelj kulture skrbi; Skrb kao promicanje dostojanstva i prava osobe, Skrb za opće dobro, Skrb kroz solidarnost, Skrb i očuvanje stvorenoga svijeta; Odgoj i obrazovanje za kulturu skrbi; Kultura skrbi u životu članova OFS-a „Blagovijest“, Split-Trstenik i skupljanje osobnih doprinosa za stradalnike potresa na području Petrinje, Siska i Gline.

Misu je predslavio fra Stipe Nimac, OFS, duhovni asistent mjesnoga bratstva OFS-a „Blagovijest“. Temu propovijedi je naslovio *Nazaretski manifest* i izvješće o *Posljednjem sudu* kriterij za „Kulturu skrbi“.

Danas je potreban novi pastoralni zamah, jedna svojevrsna “komunikativna ofenziva”, i to tako da se nebo drži otvorenim te da već ovdje pokušamo učiniti nešto za ljude oko nas. (Paul Michael Zulehner).

Jer onaj tko uroni u Boga, najprije od Boga nauči primjećivati i pomagati ljudima oko sebe. Solidarnost je neodvojiva od duhovnosti, i obrnuto. Ne može netko reći da ljubi Boga, ako ne ljubi čovjeka, kako kaže Ivan: “Rekne li tko: ‘Ljubim Boga’, a mrzi brata svog, lažac je. Jer tko ne ljubi svoga brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti.” (1 Iv 4,20).

Model angažmana kršćana u svijetu trebao bi se voditi dvama evanđeoskim motivima: 1. tzv. *nazaretskim manifestom* (Lk 4, 16ss) i 2. izvješćem o *Posljednjem sudu* (Mt 25). Ta dva momenta pokazuju najbitnije označnice kršćanske ljubavi. U ta dva teksta sadržan je temeljni program kršćanstva. Kršćanima je zadaća biti blagovjesnicima svima onima koji pate, koji su u kakvoj potrebi...

U prvom tekstu, koji se zgodno naziva i *nazaretskim manifestom*, Isus u sinagogi čita tekst proroka Izaije te dodaje kako se na njemu ispunja ovo pismo (Lk 64, 21): “Duh Gospodnji na meni je, jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje.” Zadaća, koju Isus ovdje sebi utvrđuje, pokazuje se i zadaćom i imperativom za sve kršćane.

U ovom evanđeoskom tekstu o *Posljednjem sudu* još jače dolazi do izražaja važnost ljubavi prema bližnjemu u životu kršćanina. Kao kriterij za ulazak u nebo na Posljednjem sudu postavlja se ljubav i konkretna pomoć ljudima u nevolji: “Jer ogladnjih i dadoste mi jesti; ožednjih i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me; oboljih i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.” (Mt 25, 35-36) Isus dodaje: “Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!” (Mt 25,40). Isus se izjednačuje sa svakim čovjekom, osobito s onima koji pate. Zanimljivo da ovdje ne spominje ni molitve, ni obrede, slavlja, ni obećanja..., već kao kriterij ulaska u nebo navodi samo konkretnu pomoć čovjeku u potrebi. To uvijek treba imati na umu. Vjera bez djela, mrtva je (usp. Jak 2,17; 2,26). Vjera koja se ne pokazuje u životu, osobito u odnosu prema bližnjima, obično je licemjerstvo. Najbolji test i pokazatelj nečije vjere upravo je ljubav prema bližnjemu. I ništa drugo. I to ne toliko ljubav prema svojemu plemenu ili svojoj skupini, već prema svakomu tko se nalazi u potrebi, nevažno je li Židov, Samarijanac ili bilo što. Na primjeru Samarijanca (Lk 10, 25-37) Isus svjesno potencira upravo to da ljubav prema bližnjemu mora izlaziti izvan svih plemensko-

rodbinskih, nacionalnih i sličnih okvira. Inače je najobičniji (prekriveni) egoizam. A priča o Samarijancu počela je upravo pitanjem: Tko je moj bližnji?

Na to pitanje Isus odgovara pričom o nekom čovjeku kojega i ne poznajemo, koji čak pripada drugom omraženom narodu. Tko je danas naš bližnji? Koliki kršćani čine upravo suprotno od ovoga što nalaže Isus?! Koliko patnje danas ima u našim sredinama gdje živimo i radimo, koliki su ljudi odbačeni, izolirani, usamljeni; koliki pate i umiru u bijedi i nevolji? Gdje su tu kršćani? Teologija (govor o Bogu) vrlo je neuvjerljiv ako izostane i teopraksija.

Mi članovi Franjevačkog svjetovnog reda (OFS) „Blagovijest“, Split – Trstenik slavimo ovu svetu misu, s konkretnom nakanom za izravne i neizravne žrtve pandemije COVID-19, te za stradalnike potresa na području Petrinje. Isto tako, i s konkretnim novčanim doprinosom solidarizirajući se s onima o kojima govori Matejevo evanđelje u priči o Posljednjem sudu što smo navijestili za vrijeme ove mise.

Važno je, dakle, naučiti gledati, vidjeti, primjećivati, raspoznati patnju ljudi u nevolji, u bilo kojem obliku i onda sukladno Evanđelju i kršćanskim načelima djelovati da se smanji ta patnja i pomogne čovjeku koji pati.

Ako se vodimo *Nazaretskim manifestom* i evanđeoskim navještajem *Posljednjeg suda*, onda je očito da dijakonalna dimenzija kršćanstva, tj. solidarnost, mora biti jedan od temelja za svaki pastoralni rad i za kršćanstvo općenito.

No, treba ipak stalno imati na umu da kršćanska solidarnost i pomaganje ljudima u nevolji nije plod običnog humanizma ili pak pretjeranog aktivizma. To je prije svega plod, posljedica, znak i test ljubavi prema Bogu. Stoga duhovnost ima osobitu snagu. I početak Nazaretskog manifesta donosi ovu nužnu dimenziju, govoreći: „Duh Gospodnji na meni je...“ Duh je taj koji nas šalje, potiče i daje da činimo dobro. Ljubav prema bližnjemu mora izvirati iz ljubavi prema Bogu da bi se moglo govoriti o kršćanskoj ljubavi. (Usp. Stipe Nimac, *Pastoral grada*, Biblioteka „Ravnokotarski Cvit“, Lepuri, 2008. str. 72.-75.)

Poslije mise Mira Maslov, OFS, ministra obavijestila je prisutne članove bratstva OFS-a „Blagovijest“ o doprinosima članova namijenjenima za stradalnike potresa na području Petrinje. Najprije je podsjetila što govore smjernice OFS-a u svezi doprinosa članova bratstva OFS-a: „Neka svaki brat u obiteljskom duhu u blagajnu bratstva daje neki doprinos u skladu s vlastitim mogućnostima s ciljem da se pribave novčana sredstva potrebna za život bratstva i za njegova bogoštovna djela, djela apostolata i karitativna djela. Braća će se isto tako pobrinuti za financiranje i za druge doprinose kako bi podržali djelatnosti i pothvate bratstava na višoj razini.“ (*Generalne konstitucije OFS-a*, čl. 30, br. 3). Istaknula je da Bratstvo OFS-a ima u programu karitativnu djelatnost tijekom cijele godine, u izvanrednim i u posebnim prigodama. Za „Dane svete Elizabete“, u prigodi njezina blagdana (17. studenoga) svake godine organiziramo, u nedjelju prije njezina blagdana, karitativnu akciju „Kruh svete Elizabete“ – prikupljanje pomoći najpotrebnijima (hranu dužega roka trajanja: ulje, sol, brašno, konzerve i osnovne higijenske potrepštine). Sve prikupljeno 2020. godine darovali smo beskućnicima grada Splita (Udruga Most, ul. I. Gundulića 52, 21 000 Split). Isto tako, doprinosimo i pomažemo, kada su u potrebi, i članovima našega Bratstva OFS-a „Blagovijest“. Na poticaj Hrvatskog nacionalnog bratstva OFS-a, Povjerenstvo za karitativnu djelatnost i Splitsko-dubrovačkoga područnog bratstva OFS-a „Sv. Leopold Bogdan Mandić“, sa sjedištem u Splitu, bratstvo OFS-a „Blagovijest“ uključilo se novčanim doprinosima za stradalnike potresa na području Petrinje. Doprinos koji smo sakupili poslan je na adresu Karitasa Sisačke biskupije. Planiramo i za Uskrs i tijekom cijele godine prikupljati doprinos i pomoći za stradalnike potresa na području Petrinje. Zahvaljujem, draga braćo i stestre, za doprinos koji ste darovali. Po zagovoru svete Elizabete, zaštitnice OFS-a koja se na poseban način štuje u Splitu na Trsteniku, neka dragi Bog sve nas i naše obitelji i stradalnike potresa na području Petrinje čuva i prati, zaključila je ministra Mira.